

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10076/2022
12.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., кога заступа Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ из Београда, кога заступа Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 738/22 од 13.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 738/22 од 13.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 738/22 од 13.03.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви предлагача и противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 88/20 од 10.11.2021. године, првим ставом изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште – кп.бр. .. и кп.бр. ..., обе уписане у лист непокретности број .. КО ..., која је према праву на новчану накнаду признату предлагачу решењем Градске управе Ваљево – Одељење за имовинске послове и општу управу број ../2020-08 од 14.09.2020. године, по цени од 1.200,00 динара /1м² тужиоцу призната у укупном износу од 2.208.000,00, уз новчану накаду биљних култура у висини од 43.411,00 динара. Другим ставом изреке обавезан је противник предлагача да на име новчане накнаде за експроприсано земљиште предлагачу исплати износ од 2.208.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.11.2021. године до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је противник предлагача да предлагу на име накнаде за биљне културе исплати износ од 43.411,00 динара са законском затезном каматом од 10.11.2021. године до исплате. Четвртим ставом изреке обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 197.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеу Гж 738/22 од 31.03.2022. године жалбе странака одбијене су као неосноване и потврђено је решење Основног суда у Ваљеу Р1 88/20 од 10.11.2021. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је сходно члану 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију.

Предлагач је доставио одговор на ревизију.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа што је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности.

Из наведеног разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим дана 29.10.2020. године, а вредност спора износи 2.252.411,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан покретања ванпарничног поступка, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Сагласно одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке сходно члану 165. став 1. ЗПП, одбијен је као неоснован захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка, док је захтев предлагача за накнаду трошкова сачињавања одговора на ревизију и припадајућих такси одбијен применом члана 154. ЗПП имајући у виду да се не ради о потребном издатку.

Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**